

MINDEN MINDENEK BEN

Kispál Csilla

Minden Mindenekben

Mentem a saját utamon,
körülöttem zajongott a világ.
E hangzavart visszhangozták gondolataim,
s bennem dúltak meddő viták.
Gyűlöltem magam s az életem,
mert szolgább voltam a szolgálknál.
Ostobaságom a porhoz láncolt,
míg vágyam a Mennybe szállt.
De egyszer csak megállt minden
és elcsendesedett.
Nyugalom és békesség
lakta be szívemet.
Egy pillanatra akkor
megnyílt előttem az öröklét.
A Kedves szólt le hozzám,
elmémbe súgta Szent Nevét.
Az Élet szavaival beszélt,
mikor gyengéden hozzám lehajolt.
Elcsendesült az üvöltő vihar,
mely a lelkemben tombolt.
A Szabadító vett szárnyaira,
azóta már nem vagyok rab.
Nem reszket többet a szívem,
mert Dáriusnál gazdagabb.
Nem ül búsan, magányosan,
mint száraz ágon elaggott madár.
Ahhoz tartozom, Aki Minden Mindenekben
az Ő öröme és otthona vár.

Forrás: www.keresztenydalok.hu